

ENTREVISTA A JAVIER GIRONA (J. DE XIMARRO)

Jose Albert Ferrando

Edat: 80 anys

Quin instrument tocava?

Tota la vida he tocat el mateix instrument: el saxo alt.

Per què?

Em va agradar el saxo perquè el tocava el meu germà major.

Quan es va iniciar en la música?

Vaig començar a aprendre solfeig abans de la Guerra Civil. Quan tenia uns 8 o 9 anys.

El mestre era el vicari i barat a ajudar-li en la missa, ens ensenyava solfeig. Per cert si no ens sabíem en la lliçó ens castigava agenollats.

Durant la guerra es van interrompre les classes. Després, vaig continuar el meu aprenentatge amb el tio Quelo l'Escalet.

Quan va entrar en la banda de música?

Quan tenia 14 anys.

Amb quin director va entrar?

Amb el tio Laureano Olcina.

Quants músics hi havia en aquell moment?

Si contem a tots els músics que vam entrar eixe any (Emilio, Forés, Vicente el Peringós, Cándido, Miguel de Folca i jo), erem uns 20 músics.

Quines peces tocaven?

Com que no fèiem concerts, sols tocàvem pasdobles: Carrascosa, Amparito Roca... i inclús Pepita Greus.

Quan va decidir deixar la banda de música?

Me'n vaig deixar als 68 anys. Després de tocar 54 anys sense deixar-me'n mai.

Recorda alguna anècdota en concret?

Moltes!!

-L'any 1937 se'n va anar el meu germà a la guerra i el saxo que tenia es va quedar a casa. Durant els saquejos de la guerra un soldat va vindre a casa i volia endur-se'l per a un familiar seu. Jo em vaig posar a plorar i un altre soldat el va convèncer perquè no se l'emportés. Jo el vaig agafar de seguida i el vaig amagar en el més alt del pallar.

-També recorde que a Pasqua i el dia de l'Agost féiem esmorzars de paiporta. Un portava el vi, l'altre el pa...

-Però sens dubte, la festa més important era la de Santa Cecília.

La celebràvem el dia en què queia (encara que fos entre setmana) perquè tots els músics érem agricultors i ens podíem deixar la faena quan vulguérem.

Tots els músics esperàvem "en candeleta" esta festa perquè era una novetat tenir tot el menjar que volíem damunt la taula i poder menjar fins a fartar-nos.

-Un any vam comprar...no un corder, sinó un borrec de 118 Kg!! Vam fer festa tres dies seguits com en "las bodas de Camacho" que van durar una setmana sencera. Vam aprofitar fins el ventre. Quina xera!!

Vol comentar alguna altra cosa?

Sí, sens dubte, el millor era la bona harmonia que hi havia dins de la banda de música. Era com una segona família.

